

Wat muskussoorten in cosmetische producten betreft, is het gebruik van muskus ambrette, muskus moskeen en muskus tibetine verboden. Voorts heeft het Wetenschappelijk comité voor cosmetische en non-food producten voor de consument (SCCNFP) adviezen goedgekeurd voor het gebruik van de twee meest aangewende muskussoorten, namelijk muskus ketone en muskus xyleen. Deze soorten kunnen veilig in cosmetische producten worden toegepast op voorwaarde dat hun concentratie lager is dan een bepaalde drempel. Het Comité heeft echter ook gewezen op de noodzaak een evaluatie te verrichten van de blootstelling die afkomstig is van andere bronnen zoals waspoeder en op de behoefte aan meer gegevens over de toxische effecten van dit materiaal op lange termijn.

Het gebruik van muskus in parfum in waspoeder valt onder Richtlijn 1999/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 1999 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten ⁽²⁾.

Het bovengenoemde moet worden herzien wanneer de risicobeoordeling van deze twee stoffen, uitgevoerd in het kader van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad van 23 maart 1993 inzake de beoordeling en de beperking van de risico's van bestaande stoffen ⁽³⁾, klaar is. Aangezien dit alomvattende beoordelingen zijn van alle beschikbare gegevens over de toxiciteit en de effecten van chemicaliën in alle bekende blootstellingssituaties, zal de Commissie over een grondige analyse beschikken over de mogelijke hormoonontregelende werking en het achterblijven en zich in het lichaamsvet ophopen van muskussoorten. Aanbevelingen inzake de risicobeheersing die gebaseerd zijn op de conclusies van deze risico-beoordelingen zullen de Commissie de noodzakelijke wetenschappelijke informatie verstrekken om verdere maatregelen voor te stellen.

⁽¹⁾ PB L 262 van 27.9.1976.

⁽²⁾ PB L 200 van 30.7.1999.

⁽³⁾ PB L 84 van 5.4.1993.

(2001/C 318 E/173)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0951/01
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(28 maart 2001)

Betreft: Beperkingen op het gebruik van ftalaten

Is het de Commissie haar overtuiging dat de huidige beperkingen op het gebruik van ftalaten voldoende zijn om de mogelijke gevaren af te wenden? Overweegt ze meer in het bijzonder om beperkingen in te voeren niet alleen voor speelgoed dat in de mond genomen wordt, maar ook voor ander speelgoed, verpakkingsmiddelen, PVC-vloeren en -ramen, schoonheidsproducten en emulgerende verf? Wat zijn volgens de wetenschappelijke gegevens de mogelijke uitwerkingen van een bepaalde omvang van blootstelling aan ftalaten voor de ontregeling van de hormonale functies en afwijkingen in het voortplantingsstelsel? Zijn er de Europese Commissie alternatieve producten bekend die voor dezelfde doeleinden gebruikt zouden kunnen worden zonder dezelfde nevenwerkingen te vertonen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(11 juni 2001)

In het kader van Richtlijn 92/59/EEG van de Raad van 29 juni 1992 inzake algemene productveiligheid ⁽¹⁾ is een tijdelijk verbod ingesteld op het gebruik van zes ftalaten in speelgoed- en kinderartikelen die bestemd zijn om door kinderen jonger dan drie jaar in de mond te worden gestopt, in afwachting van een definitief verbod uit hoofde van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad van 27 juli 1976 inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten ⁽²⁾.

In november 1999 heeft de Commissie een voorstel goedgekeurd om het op de markt brengen en het gebruik van ftalaten in speelgoed- en kinderverzorgingsartikelen te beperken. Dit voorstel bestaat uit een verbod op het gebruik van zes ftalaten in speelgoed- en kinderverzorgingsartikelen bestemd zijn om door kinderen jonger dan drie jaar in de mond te worden gestopt en de verplichting om ander speelgoed voor kinderen jonger dan drie jaar dat in de mond kan worden gestopt, ook al is het daar niet voor bestemd, van een etiket te voorzien.

Het voorstel van de Commissie wordt momenteel door het Parlement en de Raad bestudeerd, overeenkomstig artikel 251 (ex artikel 189b) van het EG-Verdrag.

De mogelijke risico's van de meest gebruikte ftalaten voor gezondheid en milieu worden thans beoordeeld in het kader van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad van 23 maart 1993 inzake de beoordeling en de beperking van de risico's van bestaande stoffen⁽¹⁾. Aangezien dit alomvattende beoordelingen zijn van alle beschikbare gegevens over de toxiciteit en de effecten van chemicaliën in alle bekende blootstellings-situaties, zal de Commissie over een grondige analyse beschikken over de mogelijke hormoonontregelende werking en eventuele reproductietoxiciteit als gevolg van ftalaten. De Commissie zal de resultaten van de risicobeoordelingen gebruiken als wetenschappelijke basis om, waar nodig, verdere maatregelen voor te stellen. Voorts heeft de Commissie het specifieke gebruik van ftalaten in PVC in het Groenboek over polyvinylchloride (PVC)⁽²⁾ aan de orde gesteld. Het Groenboek is in de Raad besproken en het Parlement heeft erover op 3 april 2001 een resolutie aangenomen. Naar aanleiding van deze discussies en na uitgebreid overleg met andere betrokken partijen wil de Commissie een communautaire strategie inzake PVC voorstellen waarin alle actuele kwesties aan bod komen, waaronder het gebruik van ftalaten in de genoemde toepassingen.

Het Wetenschappelijk Comité inzake toxiciteit, ecotoxiciteit en milieu (CSTEE) zorgt voor een „peer review” van de risicobeoordelingen; een samenvatting zal worden opgenomen in de aanbevelingen van de Commissie die in het Publicatieblad worden gepubliceerd. Indien er onaanvaardbare risico's worden geconstateerd, zal de Commissie eventueel extra maatregelen nemen om de risico's te verminderen op die gebieden die aanleiding geven tot bezorgdheid.

Wat betreft het gebruik van alternatieven voor ftalaten, heeft de Commissie onderzoek laten doen waaruit een aantal mogelijke vervangers voor ftalaten en zacht PVC naar voren zijn gekomen. Om uit te vinden hoe veilig deze zijn in vergelijking met ftalaten, heeft de Commissie het CSTEE om zijn mening gevraagd. In twee afzonderlijke standpunten concludeerde het CSTEE dat er belangrijke leemten zijn in de beschikbare wetenschappelijke informatie over deze mogelijke vervangers en dat deze moeten worden opgevuld voordat kan worden bepaald of ze veilig kunnen worden gebruikt. De Commissie vertrouwt erop dat deze informatie in de nabije toekomst beschikbaar zal worden.

⁽¹⁾ PB L 228 van 11.8.1992.

⁽²⁾ PB L 262 van 27.9.1976.

⁽³⁾ PB L 84 van 5.4.1993.

⁽⁴⁾ COM(2000) 469 def.

(2001/C 318 E/174)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0958/01
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(30 maart 2001)

Betref: Het maken van onderscheid naar nationaliteit bij de toepassing van tarieven en boetes door overheden

1. Acht de Commissie het redelijk dat staten voor personen die niet de nationaliteit van deze staat bezitten, andere tarieven en boetes hanteren dan voor eigen onderdanen?
2. Is het binnen de Europese Unie de lidstaten toegestaan om bij het vaststellen van de hoogte van tarieven en boetes onderscheid te maken tussen personen met de nationaliteit van de eigen lidstaat en anderen?
3. Hoe beoordeelt de Commissie het feit dat in ieder geval de lidstaat België een categorie „Tarieven voor de buitenlanders” kent, vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 oktober 1997 en ingegaan op 1 januari 1998, dat de politie bij aanhoudingen voor verkeersovertredingen daarnaar verwijst en dat deze tarieven zijn terug te vinden op de internetsites „<http://www.infocorner.org/verkeer/divers/index.htm>” en „<http://www.infocorner.org/verkeer/divers/boetes2.htm>”?
4. Dient in deze situatie verandering te komen op grond van de Universele Verklaring van de rechten van de mens, die uitgaat van de gelijkheid van mensen, of op grond van regels van de Europese Unie?